

AKP İŞTE BU!

AKP 24. Dönem İzmir Milletvekili, Sivas Katliamı davasında 33 aydın ve sanatçı ile 2 otel görevlisinin yakılarak katledilmesi davasında sanıkların avukatlığını yapan Ali Aşlık, İzmir’de varolan baroya alternatif bir baro kurmak için harekete geçtiklerini söylüyor.

Bu, deyim yerindeyse “kör, parmağım kör gözüne” dercesine, Sivas Katliamı’nda hayatını kaybeden insanların ailelerine ve yakınlarına

mevdan okumadır; “yaptım, yine yaparım” demektir.

Dinci faşizm, icraatlarını herkesin gözünün içine sokarcasına, adeta “Kasımpaşalı edasıyla” hayata geçirmeye çalışıyor. Bunu yaparken küçük burjuva uzlaşmacı HDP’nin pasif tutumuna ve CHP’nin desteğine güveniyorlar.

Ama unuttukları bir şey var: Her etkinin bir tepkiye neden olacağı! Meydanı boş sanan-

lar yanılıyorlar. Gezi gibi büyük ayaklanmaları ortaya çıkaran acıların sarnıcı şimdi doldu da taşıyor. Üstüne üstlük, dinci faşizmin bu meydan okumaları geniş kitlelerde öfkenin patlama noktasına doğru hızla yükselmesine neden oluyor. Bu öfke bir kez patladı mı önüne katıp güttüklerini tahmin etmek zor değil.

AKP’nin attığı her adım o günü yakınlaştırmaktan başka bir işe yaramıyor/ yaramayacak!

MÜCADELE BİRLİĞİ

16 Temmuz 2020- 556 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

DENİZ BİTTİ!

Açlık en büyük “küresel salgın” artık. Herhangi bir virüs salgını açlıkla boy ölçüşemez!

Birleşmiş Milletler raporlarına göre 2019’da 690 milyon insan açlık çekti. Türkiye nüfusunun tam sekiz katı insan, karnını doyuramadı, aç kaldı. Yoksulluktan bahsetmiyoruz. İnsanların aç kalmasından bahsediyoruz.

Son beş yılda açlık çekenlerin sayısı 60 milyon artmış. 2020’de ise tam 130 milyon insanın daha bu kronik açlığa mahkum olacağı hesaplanıyor! Bu “patlamada” salgın öncesinden derinleşen kriz ve salgının ek etkisi önemli rol oynuyor.

En son tahminlere göre 3 milyarı aşkın insanın alım gücü sağlıklı bir beslenme sürdürmeye yetmiyor. 2019 yılında beş yaşın altındaki çocukların üçte biri ile dörtte birinin (191 milyon) gelişimi sekteye uğramış, ya çok kısa ya da çok zayıf kalmış. Beş yaşın altındaki 38

milyon çocuk ise aşırı kilo sorunu yaşamakta. Yetişkinlere bakıldığında obezite adeta küresel bir salgın olarak yayılmakta.

2014 yılından beri dünya nüfusunun artış hızı ile açlığın artış hızı koşut. Yani kapitalist sistem ne görel olarak ne de mutlak olarak açlık sorununu hafifletmeyi başaramıyor. Tersine, özellikle bu yıl da hesaba katıldığında durum kıyas kabul etmez bir şekilde felakete evrilmekte.

Bir başka araştırma dünya genelinde 40 milyonu aşkın köle olduğuna dikkat çekiyor. Hayır, “modern köle” olarak işçi sınıfından bahsetmiyoruz.

Doğrudan, düpedüz köle olanlardan! Sadece İngiltere’de 100 binden fazla. İnsanlar sokaklarda köleci heykellerini denize atarken, sadece “tarihsel bir hınc” ile hareket etmiyorlar. Kölelik, bu modern toplumun güncel sorunu aynı zamanda.

Toplumlar ve yerküre bu sistemi daha fazla taşıyamıyor. Doğa ana çeşitli “felaketlerle” uyarılar gönderirken, küresel isyan dalgası toplumsal uyarılar biriken binlerce yıllık öfkesi, artık tüm eski toplumların son ifadesi olan kapitalizmi alaşağı edecek düzeye ulaşmış durumda.

2

Milos Jakes Öldü

Çekoslovakya’nın son komünist lideri Milos Jakes öldü.

Çekoslovakya’da 1989 yılına kadar süren komünist yönetimin son devlet başkanı olan Milos Jakes’in yaşamını yitirdiği duyuruldu.

Çekoslovakya Komünist Partisi’nin de genel sekreterliği görevini yürüten Jakes, 14 Temmuz tarihinde Prag’da toprağa verildi. Ancak 97 yaşındaki Jakes’in hangi tarihte öldüğüne yer verilmedi.

Çekoslovakya, 1993 yılında varılan bir anlaşma sonrasında Çek Cumhuriyeti ve Slovakya olmak üzere ikiye bölünmüştü. Çek Cumhuriyeti 2016 yılında ise Çekya adını almıştı.

Şimdi Devrim Zamanı!

Dün sabah saatlerinde Gazi Mahallesi, Karayolları ve Küçükköy’de pek çok yere “Krizin Kendisi Olan Kapitalist Sistemi Yıkalım, Şimdi Devrim Zamanı” stickerları yapıştırıldı.

EDİTÖR HALA 25 SENTLİK ASKER

Türkiye şimdi sağa sola saldırıp, Suriye’den Libya’ya, oradan G.Kürdistan ve Irak topraklarına kadar işgal ve ilhak amacıyla savaş açıyor ya, herkesin dilinde bir “alt emperyalizm” kavramı dolanıp durmaya başladı.

Türkiye’nin “himmete muhtaç bir dede” olduğunu, emperyalist ekonomilerin yanından bile geçemeyecek durumda olduğunu bildikleri için, bu kavram sahiplerine göre, “tamam Türkiye bildiğimiz, Lenin’in tanımladığı anlamda bir emperyalist devlet değil ama, işte onların bir tık altı ‘alt emperyalist’ devlettir.”

Her ne demekse!

Önce şu gerçeğin altını çizelim: Bu kavram, yeni ortaya atılıyor değil. 80’li yılların ortalarında, yani nereden bakılsa otuzbeş yıllık bir geçmişi var. Kaynağını bilenler, bilerek geçiştiriyor, bilmeyenler cehaletten anmıyor.

Bizi fazla ilgilendirmeyen bu meseleyi geçiyoruz.

“Alt Emperyalist” demek kavramlaştırmaktır. Kavramlar bir soyutlamadır. Olgulara ilişkin araştırmayla, incelemeyle elde edilen ortak sonuçların, özelliklerinin genelleştirilmesiyle ulaşılan bir soyutlamadır.

Oysa biliyoruz, “Alt Emperyalizm” kavramını ilk ortaya atan kişi dahil, hiç kimse bu konuda bir ekonomik tahlil, kavramın ekonomik özünü ortaya koyacak bir inceleme, veri araştırması vb vb ortaya koymuş değil.

Kavramı ortaya atar ve kullanırlarken dayandıkları tek argüman, Türkiye’nin saldırganlığı, askeri müdahaleleri, savaş çıkırtkanlığıdır. Görüntü gerçekten böyle. Ama görüntü, dış görünüş bizi her zaman gerçeğe götürseydi, bilim diye bir şeye gerek kalmazdı.

2

EDİTÖR

HALA 25 SENTLİK ASKER

Baş tarafı 1. sayfada

Leninist düşünceye göre her savaşın ayrı ayrı somut değerlendirmesinin yapılması gerekir. Oysa, bu adamlar her savaşta somut bir tahlilden geçirmek yerine, gü-lünç kalıplarla hareket ederek ve daha kötü-sü, dinci faşist iktidarın propagandasının düşüncelerini baskı altına almasına izin vererek bu saçma sonuçlara ulaşıyorlar.

Böylece, gerçekte bir taşerondan başka işlevi olmayan, emperyalist sisteme mali, ekonomik, askeri, diplomasi yönün-den bağımlı bir devlet, Türkiye, “alt emperyalist” oluveriyor.

Yeni değil, 1950’li yılların başından beri Türkiye, kendi askerini NATO ve do-layısıyla ABD adına ve çıkarına savaşmak için dünyanın her yerine gönderiyor. Kore savaşı bir ilkti. ABD, bu savaşa sadece kendi askeri yerine Türk askeri savaşın ve birileri ölecekse kendi askeri değil, başka devletlerin askeri ölsün diye Türki-ye’yi Kore’ye kadar taşımıştı.

Ama ABD’nin bakışı bununla sınırlı değildi. Zamanın ABD Dışişleri Bakanı John Foster Dulles, şu veciz hesapla du-rumu özetliyordu:

“NATO’nun en ucuz askeri Türk as-keridir; maliyeti 25 sent”

NATO ve ABD’nin bu yaklaşımı, öz itibarıyla, her zaman varlığını korumuş-tur. ABD’nin Türkiye’yi Afganistan’ı işgal savaşına katması bu yaklaşımın so-nucudur. Hem maliyet ucuz hem de ABD askeri ölmüyor.

Kore savaşından uzun on yıllar sonra, şu bilinen asalak George Soros Türkiye’ye geliyor, Sabancı Üniversitesinde bir ko-nuşma yapıyor ve bir dinleyicinin Arjan-tin ile Türkiye’yi karşılaştırmasını istemesi üzerine şu yanıtı veriyor:

“Türkiye’nin Arjantin’den tek farkı stratejik pozisyonudur. Bu stratejik pozis-yonuna bağlı olarak, Türkiye’nin en iyi ih-racat ürünü de ordudur.”

Her şey karşılıklıdır. Ama karşılılık eşit, dengeli değil, kepçe-kaşık ilişkisi gi-bidir. ABD emperyalizmi Türkiye’yi kendi hesabına düşük maliyetle savaşırır ve kendi askerinin yaşamını mümkün oldu-ğunca korurken “ihracat ürünü bedeli” ola-rak, Türkiye tekelci kapitalist düzenini “iç ve dış tehlikelere” karşı, elden geldiğince koruyor.

Türkiye tekelci sermayesi, düzenin güvenliğini her zaman NATO-ABD kol-larında aramıştır. Dinci faşist iktidarın başı, 1950’li yılların başından beri varolan bu gerçeği, bir kez daha şu sözlerle itiraf et-mişti:

“60 yılı aşkın NATO üyeliğimizi gü-venlik politikamızın ana sütunu olarak gö-rüyoruz.”

Türkiye’nin saldırganlığını, savaş çı-ğırkanlığını, toprak işgal ve ilhak heves-lerini, bu devletin ABD ve NATO ile ilişkileri hesaba katılmadan, bu ilişkiler, değerlendirmenin tam ortasına oturtulma-dan anlaşılamaz.

Daha önce de belirttik: Türkiye’nin sınırları aynı zamanda NATO ve ABD’nin de sınırlarıdır. Onun için, genel olarak, ABD ve NATO, Türkiye’nin ne Suriye topraklarına girmesine, ne Rojava toprak-larını işgal etmesine, ilhak hazırlıkları yapmasına ve ne de G.Kürdistan toprak-larına girmesine itiraz etmiştir. Çünkü Türkiye o topraklara kendisiyle birlikte, ama kendisinden çok NATO ve ABD’nin çıkarları için girmiştir. Bir taşeron, bir ileri karakol olarak. Çavuşoğlu’nun sözleriyle söylesek:

“Herkes şunun farkında aslında, bir sürü eleştiri getirsel de sonuçta NATO toplantısına girildiği zaman Türkiye’nin kendi güvenliği için aldığı tedbirlerin, aynı zamanda NATO’nun güvenliği için alınmış bir tedbir olduğunun herkes far-kında.”

Aynı özü CB İletişim Bakanı Fah-rettin Altun şu sözlerle ifade etmiştir:

“Amerika Birleşik Devletleri’nin kazanımlarını korumak ve tarihin teker-rür etmemesini sağlamak bizim çıkarı-mızdır.”

Bu sözlerde eksik olan NATO söz-cüğüdür. Eklememizin bir sakıncası yok, Fahrettin Altun da itiraz etmez zaten.

Buradan Libya’ya geliyoruz ve Türkiye’nin Libya’da kimin çıkarlarını koruduğunu daha iyi anlayabiliyoruz. Balkanlarda, Kosova’da Bosna-Her-sek’te, Afganistan’da ve daha pek çok yerde yaptıkları gibi.

Yine buradan, Türkiye’nin kendi-sinden iki bin km uzaklıktaki Libya’ya sefere çıkarken kime güvendiğini, kimle iş tuttuğunu anlayabiliyoruz.

ABD emperyalizmi, bir süredir öne çıkmadan, başkalarını kendi hesabına savaşırırma politikası izliyor ve bu poli-tika bağlamında örneğin Suriye’den asker çekerken doğacak boşluğu Türk ordusuyla dolduruyor. Bingazi’de 2012 Büyükelçisi Chris Stevens ve üç elçilik çalışanının linç edilerek öldürülmesin-den sonra arka plana çekilen ABD, o gün bu gündür ön plana çıkmıyor.

Onun yerine Türkiye öne çıkıyor ve F.Altun’un sözleriyle söyleyecek olur-sak, “ABD’nin kazanımlarını koru-maya” çalışıyorlar.

Türkiye’den “alt” ya da “üst” em-peryalist değil, olsa olsa sadık bir taşe-ron olur.

DENİZ BİTTİ!

Baş tarafı 1. sayfada

Bu öfkeyi, bu tarihsel hare-keti durdurabilecek hiçbir güç yok! Hiçbir baskı makinesi, hiç-bir vahşet başaramaz bunu. Bir bütün olarak insan uygarlığını yo-kedebilir belki, ama hareketi her gün yeniden ve yeniden yaratan maddi şartlara dayanan bu toplumsal düzen, bu kapitalist uy-garlık, anti-kapitalist isyanı durduramaz.

“Ultra-zenginler” bu gerçe-ğin çok iyi farkında. Bu yüzden geçen gün “83 süper zengin”, The Guardian’da yayımlanan mek-

tufta, her satırından kendini be-ğenmişlik akan bir “yüce gönül-lülük” ile hükümetlere “Paramız var, hem de çok” diyerek daha fazla vergi alınması çağrısında bulunuyorlar. Bugün derinlikle-rine yuvarlandığımız çok boyutlu krizi her gün yeniden ve yeniden yaratan bir toplumsal sistem, ka-pitalizm, ne ek vergilerle yaşana-bilir hale getirilir, ne sadaka ile. Artık denizin bittiği yerdir burası. Ya bir bütün olarak insan uygar-lığı sona erecek, ya sömürü sis-temi olarak kapitalizm aşılacak. Ara çözüm, orta yol kalmadı.

Çocuğa Saldırı Kabul Edilemez

Şırnak kent merke-zinde Şaranlar Site-si’nde 14 Temmuz akşamı bir uzman çavuş, 13 ya-sında bir kız çocuğuna cinsel saldırı girişiminde bulundu. Saldırgan uzman çavuş, küçük çocuğun çığlıklarını duyan halk tarafından yakalandı.

Saldırı, dün öğle saatle-rinde kent merkezinde toplanan bir grup tarafından protesto edildi.

“Tek ayrıcalıklı sınıf” olan çocuklara yönelik her saldırı tüm toplumu öfkeye boğarken, gelişmeler ne yazık ki alışıldık şekilde gerçekleşti.

Saldırgan asker “alkollü” olduğunu, o gün o muhitte ya-şadıklarını anlatırken çocuğa yönelik saldırısına hiç değin-meyerek, “asker” olduğu için çevredeki insanların saldırısına uğradığını, “uzman çavuşlar ve polisler Şırnak’ta yaşayamazlar” diye darp ettiklerini anlata-rak, mağduriyet ve şovenizm savunusu yaptı. Tanıkların silah çektiğine ve araç içinde kendini tatmin ettiğine dair ifadelerini de reddetti.

Şırnak Valiliği ise, 13 ya-sındaki bir kız çocuğuna cinsel saldırı girişiminde bulunan uzman çavuş A.A.’nın görevin-den uzaklaştırdığını duyurdu, “Vatandaşları rahatsız edecek hal ve hareketlerde bulunan bir şahsın çevrede bulunan vatan-daşlar tarafından darp edildiği ihbarı üzerine olay yerine Em-niyet ekipleri intikal etmiş, olay mahallinde A.A isimli kamu görevlisinin aşırı derecede al-kollü olduğu, çevreyi rahatsız

edecek şekilde uygunsuz tavır ve hareketler sergilediği tespit edilmiş ve adı geçen şahıs göz-altına alınmıştır” dedi.

Saldırıya uğrayan çocuk da savcılık ifadesinde yaşadık-larını anlattı; ifade sırasında pe-dagog bulundurulmadı.

Çocuk, “1’inci katta otu-ran komşumuzun dairesinin önüne geldiğimizde kapıyı aç-maya çalıştığımız esnada daha önceden hiç tanımadığım ve görmediğim fakat görsem tanı-yabileceğim 20’li yaşlarda 1.75 boylarında esmer tenli, siyah saçlı, bir şahıs benim boynum kısmından tutarak kendine çek-meye çalıştı. Ve bende bunun üzerine bağırmağa başladım. Beni kendine doğru çektiğinde hiçbir şey demedi ve benimle hiç konuşmadı. Ben bağırınca bu şahıs oradan hızlıca uzakla-şıp bahçeye gitti. Biz de bah-çede oturan annelerimizin yanına gittik. O esnada şahıs bahçede dolanmaya devam edi-yordu ve arada bir bize bakı-yordu. Biz bunun üzerine olayı annelerimize ve orada bulunan komşularımıza anlattık” dedi.

Şırnak Barosu ve İHD Şu-besi de çocuklara karşı işlenen hiçbir suçu kabul etmeyecekle-rini ve konunun takipçisi ola-caklarını söylediler.

“Hükümet Ayasofya Derdinde Biz Canımızın”

Kayseri’de bulunan Ergül Mobilya fabrikasında koronavirüse yakalanan işçi sayısı arttı. İşçiler, 30’un üzerinde işçinin koronavirüs testinin pozitif olduğunu, bu nedenle 15 Temmuz Çarşamba gününe kadar modüler bölümü hariç diğer bölümlerin kapatıldığını belirtti.

Salgın süreci başladığında fabrikada köşe başlarına el dezenfektanı konulduğunu, ateş ölçümü yapıldığını aktaran işçiler “Ama bunlar yeterli olmadı. ‘Normalleşme’ süreci başladı. Şimdi yemekhane, servisler normale döndü. Başlangıçta masalarda az kişi oluyordu. Çoğu kişi ayaküstü yemek yiyordu. Şimdi ise her şey normale döndü. Hal böyle olunca pozitif vakanın ardı arkası kesilmedi” diyor. İşçiler diğer yandan televizyon kanallarında “Vatandaş dikkat etmiyor, önlem almıyor ihmal ediliyor” şeklinde haberler yapılmasına da tepki gösterdi.

Fabrikada çoğalan koronavirüs vakalarına rağmen modüler bölümün kapatılmamasını ise “Modülerleri kapatırsa patron kâr elde edemez” diyerek açıklıyor.

İşçilerin bir kısmı yeni işe başlayanlardan bulaşmış olabileceğini ve böyle yayıldığını düşünüyor.

İşçiler işin yoğun olduğu gerekçesiyle üretimin devam ettiğini ve yeni işçiler alındığını belirterek “Üretim yoğun. Yoğun olunca yeni işçi alımı oldu. Pozitif vakalara rağmen üretim sürüyor. Çünkü sipariş yetiştirmemiz gerek diyorlar. Boyahänenin neredeyse tamamının testi pozitif çıktı. Fabrikaya da oradan işçi pozitif vaka ile temas ettiği için 14 gün karantinada olacak. Üretim sürerse mobilyaları alan vatandaşa virüs bulaşmaz mı?” diyerek fabrikadaki durumu aktardı.

Hak-İş Konfederasyonu’na bağlı Öz Ağaç İş Sendikası üyesi olduklarını belirten Ergül Mobilya işçileri, sendika temsilcisinin de karantinada olduğunu iletilmediğini belirtti. “Sendika iki adet sıvı sabun, bir tane ıslak mendil ve küçük şişede kolonya verdi. Onun dışında öldünüz mü kaldınız mı diye soran yok” diyerek sendikanın ilgisizliğine tepki gösterdi.

İşçiler hükümetin sürekli olarak Ayasofya’yı gündeme getirmesine de değinerek, 30’un üzerinde koronavirüs tespit edilen işçi olmasına rağmen çalışmaya devam ettiklerini ve fabrikanın kapatılması gerektiğini, hayatlarının risk altında olduğunu belirterek “Hükümet Ayasofya’yı konuşuyor biz canımızın derdindeyiz” diyerek hükümetin de işçilerin durumunu görmezden gelmesine tepki gösteriyor.

İşçiler hükümetin sürekli olarak Ayasofya’yı gündeme getirmesine de değinerek, 30’un üzerinde koronavirüs tespit edilen işçi olmasına rağmen çalışmaya devam ettiklerini ve fabrikanın kapatılması gerektiğini, hayatlarının risk altında olduğunu belirterek “Hükümet Ayasofya’yı konuşuyor biz canımızın derdindeyiz” diyerek hükümetin de işçilerin durumunu görmezden gelmesine tepki gösteriyor.

Rönesans Holding'in Rusya Şantiyesinde Eylem

Rusya'nın Amur bölgesindeki Rönesans Holding ve Yamata Yatırım'ın ortaklığındaki şantiyede binlerce işçi eylemde. Covid-19 pandemisi şartlarında hiçbir güvenlik önlemi alınmadan çalıştırılan ve maaşlarını da alamayan Rönesans Holding işçileri, Rusya'daki şantiyede eyleme başladı.

20 bin kişinin çalıştığı şantiyede toplam 6 bin Covid-19 vakası tesbit edilmiş olmasına rağmen, aralarında Türkiyeli işçilerin de olduğu binlerce işçi salgına karşın güvencesiz koşullarda çalıştırılmaya devam ediyor. Çalıştırılmadıkları günlerde ise işçilere yarım yevmiye veriliyor.

Rusya'da ağır çalışma koşullarına karşı çıkan binlerce işçi şantiyede eyleme başladı. İşçiler, geçtiğimiz haftalarda Türkiye'ye dönmek istediklerini bildirmişti. Kendilerine verilen sözlerin yerine getirilmemesi ve koronavirüs salgınına rağmen güvencesiz koşullarda çalıştırılmaya devam eden işçiler, çalışmayı durdurdu, şantiyede eyleme başladı.

Şantiye alanındaki yatakhanelerin ve yemekhanelerin camını indiren işçiler, şantiye içerisinde yürüyüş düzenledi. Sahadaki araçların bir kısmı da devrilerek camları kırıldı. 13 Temmuz günü yapılan eylem akşam saatlerinde devam etti. Akşam şantiyeden ıslık, yuhalama ve silah sesleri geldi.

Rönesans ve Yamata Yatırım'ın taşeronluğundaki şantiyelerde hijyen

şartlarının da sağlanmadığını belirten işçiler "Tuvaletlerden yemekhanelere kadar hijyen koşulları çok kötü ve bunun düzelmesi için hâlen somut bir adım atılmış değil. Özellikle yemekhanelerde sosyal mesafe kuralını gözetemiyoruz. İç içe yemek zorunda kalıyoruz. Bizi buraya koydular ‘ölürlerse ölsünler diyorlar’ sözleriyle durumu aktardı. İşçiler bir an önce Türkiye'ye ailelerinin yanına dönebilmek ve ülkede tedavi olmak istiyor.

Bir mühendis, "Türk şirketleri ANT Yapı, ESTA ve Rönesans, Rusya'da çeşitli hilelerle Türkiye'den getirdikleri personele tazminat, yıpranma v.b. hakları vermiyorlar. ANT Yapı'da çalışmaya gelen Türkler kesinlikle 5 ay maaş almıyor, daha sonra almaya başlıyor. Emin olun en az 5 maaşı içeride kalıyor. 8 maaşı içeride olan çalışan Türk personel bile var. Bu paraya işten çıkarılıp Türkiye'ye gittiğinde bir yıl içinde parça parça alabiliyor" diyerek işçilerin hangi şartlarda çalıştırıldıklarını aktarıyor.

Rönesans Holding, Türkiye'de şehir hastaneleri, Beştepe'deki Cumhurbaşkanlığı Sarayı ve Atatürk Havaalanı'nı projelerini de yapan en büyük firmalardan birisi olarak biliniyor.

Somali Maden İşçilerinden Şerh

Soma katliamının ardından işten atılan işçilerin tazminatlarını alabilmeleri için meclise teklif sunulmuştu. Meclis'e sunulan 10 maddelik teklifte, Soma katliamının ardından işten çıkarılan 3 bin 500 işçinin, aradan geçen 5 yılın ardından kıdem tazminatlarını alabilmesinin sağlanacak düzenleme de yer aldı.

Düzenlemeye göre kıdem tazminatına hak kazanacak şekilde işlerine son verilen işçilerden kıdem tazminatını alamayanlar, Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'na başvuru yaparak kıdem tazminatını alacak.

Kıdem tazminatlarını alamayan işçilerin örgütlendiği Bağımsız Maden İş Sendikası düzenlemeye şerh koydu. Sendikadan yapılan yazılı açıklamada, tazminatları almaya yönelik atılan adımın önemli olduğu, fakat düzenlemenin yeni mağduriyetler yaratacağı belirtilecek, yasa teklifinde süre kısıtı olduğu ve bu kısıtın hak

mağduriyetine yol açmaması için "yasanın yürürlüğe girdiği tarih itibarı ile" ifadesinin teklife eklenmesi istendi: "... özellikle belirtilen ocaklarda çalışmış olanlar 2020 yılında dahi çıkarılmış olsunlar gerçekleşen kazayla ilgili olmadığını söyleyebilmek Soma madenleri hakkında en küçük fikri olanların dahi bilebileceği bir konudur. Soma'da 13 Mayıs 2014'teki kazadan sonra bugüne kadar bu ocaklarda çalışırken çıkarılmış olan tüm maden işçileri sadece bu sebepten çıkarılmıştır."

Bağımsız Maden İş Sendikası'nın yasa teklifindeki mağduriyetlere ve düzenlemede yer alması gereken noktaları maddeler halinde şu şekilde belirtildi.

*Yasa teklifinin Soma'da bulunan Işıklar, Atabacası ve Geventepe ocaklarında çalışanlarla sınırlı olmamalıdır. Tüm Rödovanslı sahalar için geçerli olmalıdır.

*Teklifin bu haliyle yasalaşması halinde; 28 Ekim 2014 tarihinde Karaman iline bağlı Ermenek

ilçesinde bulunan maden ocağında gerçekleşen maden kazasında tazminatlarını alamayan ailelerin ve işçilerin tazminat ödemeleri yapılamayacaktır.

*Soma'da ve ülkemizin başka şehirlerinde faaliyet gösteren Uyar Madencilik'te çalışıp işten atılan ve tazminatları ödenmeyen sayısı bini aşan işçilerin tazminat ödemelerini kapsamamaktadır.

*Belirttiğimiz örnekler dışında lokal olarak bir çok mağduriyet de

devam edecektir.

*Yasa teklifi sadece kıdem tazminatı ödemesi yapılmasına ilişkin olması çok büyük bir eksiklik. Zira, 13 Mayıs 2014 tarihinde gerçekleşen maden kazasında dahi işten atılmış olsalar ihbar tazminatlarını, ödenmeyen işçi ücretlerini ve alamayacaklardır.

*Yasa teklifi iş kazasından sonrası malül kalma veya ölüm halindeki tazminat ödemelerini de kapsamamaktadır.

“Küba Devrimi’nde Hiçbir Şey Bir İnsanın Hayatından Daha Değerli Değildir”

Küba Devlet Başkanı Miguel Diaz Canel, Uluslararası Çalışma Örgütü’nün Covid-19’a ve iş dünyasına ilişkin Küresel Liderler Günü Zirvesi’ne bir açıklama gönderdi.

Açıklamada bu zirveye ülkelerinin kurucu liderlerinin rüyası ve taahhüdü olan adaletin tamamıyla sağlanması için her gün mücadele eden işçilerin iktidarda olduğu gelişmekte olan küçük bir ülkenin, Küba’nın sesini bu anlamlı zirveye taşımış olmaktan onur duyduğunu söyleyen Canel, Covid-19’un etkisinin tüm ülkelerin ekonomilerinde bu pandemi tarafından tetiklenen krizlerin inkar edilemeyecek yıkıcı sonuçları olan, piyasanın acımasız kuralları altında iş dünyasının zaten karşı karşıya olduğu zorluklara eklenmekte olduğunu belirtti.

İşsizliğin defalarca kez normalin üzerinde yükseldiğini; sosyal koruma yetersizliğinin tıpkı eşitsizlik ve yoksulluk gibi yükselişte olduğunu vurguladı.

“Fakat, kendimizi kandırmamamız gerek; dünya üzerindeki pandeminin bu berbat etkisi ve çok kötü sonuçları, sadece bu virüsün ölümcül bir sonucu değildir. Piyasa kurallarına

tabi olan neoliberal politika yılları ve vahşi kapitalizm, ciddi küresel durumun temel nedenleridir” diyen Canel, bu zamanların son derece kritik olduğunu ve uyumlu/ortaklaşa eylem gerektirdiğini belirtti. Hiçbir hükümetin, işçi ya da işverenin bir şey yapmadan ayakta duramayacağını; daha çok işçi haklarının yararına çözümler sunmak için devasa bir çaba göstermek gerektiğini vurguladı.

Küçük bir ülke olarak Küba’nın pandemiye karşı çabalarının sıkılaştırılan ABD ablukasıyla engellenmeye çalışıldığını söyleyen Diaz Canel, ülkesinin pandeminin ortasında tüm insanların sağlığını korumak için gerekli adımları attığını, istihdam

oranlarını koruduğunu, işçi haklarını savunduğunu ve herkes için garanti altına aldığını, bunların sosyal politikalarının ana direkleri olduğunu vurguladı.

Hiç kimsenin korumasız bırakılmadığını söyleyen Diaz Canel, şimdi insanların karar alma süreçlerine daha fazla katılmalarıyla iyileşme ve normale dönme sürecini başlatmak için uygun koşulların oluştuğunu belirtti.

Uluslararası işbirliği ve dayanışmanın bugün her zamankinden daha fazla gerekli olduğunun altını çizen Canel, hiçbir şeyin bir insanın hayatından daha değerli olmadığını; bunun Küba Devrimi’nin temel prensiplerinden biri olduğunu; sağlık ve eğitim

ve insan onuruna katkı sunan diğer alanlarda uluslararası işbirliğini kurmuş olduklarını belirtti.

Dünyanın hakim ekonomik güçlerinin bugünkü pandemide aldıkları önlemlerin gayri insani olduğunu söyleyen Canel, yaptırımların soykırım anlamına geldiğini belirtti.

Uluslararası Çalışma Örgütü’nün görev tanımı gereği, sosyal adaleti destekleyen, istihdamı artırıcı ve işçilerin insan haklarını koruyucu iş tanımıyla Covid-19’un sebep olduğu krizden etkilenen işçilere yardımcı olabileceğine parmak bastı. Küba’nın bu örgütü kuran ülkelerden biri olarak, uluslararası işbirliği ve dayanışmayı, işçi haklarının korunması ve daha adaletli bir dünyanın kurulması sözüne bağlı kalmayı sürdüreceğini söyledi. Emek, kutsal bir hak ve değerdir dedi ve sözlerini tarihi lider Fidel’den yaptığı bir alıntıyla sonlandırdı:

“Sadece çalışarak ileriye doğru gitmek mümkün olacak; sadece çalışarak daha fazla yiyecek üretmek mümkün olacak; sadece çalışarak ülkenin ihtiyaç duyduğu malların üretilmesi mümkün olabilececek; sadece çalışarak ülkenin en acil sorunlarına çözüm bulmak mümkün olacak”.

Gençlik Ne İstiyor?

Gençlik ne istiyor? Bu soruyu cevaplamak için öncelikle gençliğin neler yaşadığını, ne gibi sorunlarla yüz yüze kaldığını irdelemeliyiz.

Öğrenci gençliğin yaşamı, toplumdaki yeri, eğitim sistemi, sistemin sürekli olarak yarattığı sorunlara karşı mücadelesi gibi konular üzerine sık sık yazılar yazıyoruz. Bu yazımızda da güncel durumda gençliğin beklentileri ve kapitalist dünyanın sunduğu gerçekler arasındaki uçurumun keskinliğini bir kez daha gözler önüne sermek istiyoruz. Her gün yeni bir problemle karşılaştığımız bugünlerde bu çok da zor olmasa gerek.

2019-2020 eğitim öğretim yılı özelinde bakarak yazımıza devam edersek, pandemi öncesi ve sonrası diye bu süreci ikiye bölebiliriz. Mart ayında yüz yüze eğitimi sonlandıran ve birçok problemi gün yüzüne çıkaran Covid-19 öncesi dönemde de işler gülülük gülüştük değildi. Hafızamızı canlandırmak adına biraz bahsedelim, sık sık üniversite öğrencilerinin veya yeni mezunların intihar haberleriyle başlıyorduk güne. Yaşamaya değer bir hayatları olmadığını düşünüyordu bu insanlar. Çünkü geçinmiyorlardı; kriz ve geleceksizlik ortamında kendilerine yaşamda bir yer bulamıyor ve sefaletin içinde yaşamayı reddediyorlardı.

Bu durum karşısında devrimci demokrat öğrenciler olarak sık sık bir

araya geldik ve piyasalaşan eğitim sistemine, insan yaşamını değersizleştiren kapitalizme karşı eylemler yaptık. Yalnızca kaybettiğimiz arkadaşlarımızı anmak istediğimizde bile sokakta polis güçleri tarafından, okullarda ÖGB tarafından defalarca saldırıya uğradık. Yeni yıla yemekhane zamlarıyla ve buna karşı bir eylemsellik süreciyle ve forumlarla başladık. İstanbul Üniversitesi ile başlayan durum birçok üniversiteye yayıldı ve dayanışma büyüdü, ses getirdi, zamlar geri çekildi. Öğrenciler aç kalmamak için mücadele verirken bile, polis ve ÖGB tarafından saldırıya uğradı.

Bu sürecin sonrasında okulların ikinci döneme başlamasından kısa bir süre sonra Covid-19 hayatımıza girdi ve eğitim sistemi açısından çok şey değiştirdi ve çok şeyi gün yüzüne çıkardı.

Genel anlamda kapitalist sistemin ömrünün tükendiğinin, tüm kurumlarıyla bir kez daha sarsıldığının pandemi ortamında nasıl daha da belirginleştiğine önceki sayılarımızda değindik. Uzun bir süreyi öğrenciler belirsizlik içinde geçirdi, 3 haftalık tatil için memleketine giden öğrenciler yüz yüze eğitimin sonlanmasıyla ne yapacağını şaşırды. Öğrenci yurtları karantina yurdu haline getirildi ve orada kalan eşyalarının akıbeti hakkındaki soruları yanıtlanmadı. Yanıtla gerek kalmadı çünkü yurt koridorla-

rına yığılmış çöp poşetleri içinde eşyalarının fotoğraflarını gördüler, dolaplarının kilidinin kırılıp eşyalarının çaldığına dair görüntüleri izlediler. Haziran ayında öğrencilerin gelip eşyalarını alabileceği duyurulsa da uçak biletlerinin katlanan fiyatları yüzünden çoğu öğrenci eşyasını almaya gideemedi.

Bununla birlikte online eğitim süreci başladı. Öğrencilerin bu durumdan ne kadar memnuniyetsiz olduğunu, twitter tagleriyle bile gördük. İnternet erişimi olmayan öğrenciler için zaten her şey baştan bitiyordu. Üniversiteler de yeterli altyapıya sahip değildi, online sistemler sürekli çöktü. Birçok üniversite öğrencisi sınavlarda mağdur olduklarını twitterdan duyurmaya çalıştı. Kimi zaman sistemdeki aksaklıklar yüzünden öğrenciler tekrar tekrar aynı sınava girdi. Online sınavlara giren öğrenciler yüz yüze eğitim yapılamamasının acısını öğrencilerden çıkarıncasına zor sınavlar yapıldığını söyledi. Sınav yerine ödev teslimi yapan öğrenciler de hak ettikleri notları vermeyen hocaların olduğunu söyledi. Öğrenciler “Online eğitim sistemine notumuz 0” diyor. Bunun yanında her zaman olduğu gibi sürekli artan ve ödenemeyen KYK borçları da gündemde.

Öğrenci gençlik eğitim sisteminin ve genel olarak kapitalist sistemin bıkışık durumda.

YKS sınavı öncesi cumhurbaşkanının yaptığı canlı yayına yağan dis-

likelar ve ardından youtube’da başlayıp twitterda birinci sırada gündeme oturan #oymoyyok tagı, gençliğin yüzünü nereye döndüğünü açıkça gösteriyor.

Artık dinci faşist iktidarın her kurumuyla yaşamı katlanılmaz kılmamasından, ekonomik krizden, savaş politikalarından ve kapitalizmin keskinleşen çelişkilerinin yarattığı karanlık ortamdan çıkmak istiyoruz.

Kapitalizme karşı artık tüm dünyada yaşanan ayaklanmalar, isyanlarla toplumsal bir devrimin ayak seslerini duyuyoruz. Çarkları paranın döndürdüğü, kar hırsıyla insan hayatının hiçe sayıldığı ve emekçi insanların sefalete mahkum olduğu bir hayata karşı, piyasalaşan, niteliksizleşen ve ayıklama sürecinden ibaret olan eğitim sistemine karşı, kapitalizme karşı bizim yapacak çok şeyimiz var.

Artık bu düzende bir yaşamımız olmadığını biliyoruz. Artık bir ayaklanmayla tüm dünyayı sarsabileceğimizi ve yaratacağımız yeni bir dünya olduğunu biliyoruz. Çünkü pandemi ile birlikte derinleşen kapitalizmin yıkımı, geniş gençlik kesimlerini geleceksizliğe itmesi, işsizlik ve hayattan kovalmanın yarattığı ekonomik, psikolojik ve sosyal yıkım artık gençliğe yeter dedirtiyor.

Yeni bir dünyanın kurulmasının kendini bir zorunluluk olarak dayattığı bugünlerde kavgayı her yerde büyütelim!

İstanbul’dan Bir DÖB’lü